

ПРОТОКОЛ

№ 265

гр. Пазарджик, 06.02.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря Наталия Димитрова
Сложи за разглеждане докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело № 20235220102142 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Ищецът С. Г. Г. се явява лично, редовно уведомен от предходното съдебно заседание и с адв. Л., редовно упълномощен да го представлява отпреди.

За ответника Община Пазарджик, редовно уведомен от предходното съдебно заседание чрез пълномощника си, се явява юрк. Г., редовно упълномощена да го представлява отпреди.

Не се явява представител за третото лице помагач „Пейчинов лес“ ЕООД, редовно призовано.

Явява се вещото лице д-р П. М., редовно призован.

Явяват се допуснатите до разпит двама свидетели К. Г. и д-р С. М..

АДВ. Л.: Моля да дадете ход на делото.

ЮРК. Г.: Моля да дадете ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка по хода на делото, тъй като неявилото се трето лице помагач е редовно призовано. Затова и на основание чл.142 ал.1 от ГПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване на делото от фактическата страна.

А Д В . Л.: Поддържам подадената искова молба изцяло. Водим свидетелите К. С. Г. и д-р С. Г. М., лекар в Център за спешна медицинска помощ – Пазарджик.

ЮРК. Г.: Оспорвам ИМ. Поддържам писмения отговор.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК СЪДЪТ ДОКЛАДВА ДЕЛОТО:

Предявеният иск е с правно основание чл. 49 от ЗЗД, във връзка с чл.45 от ЗЗД - за обезщетения за имуществени и неимуществени вреди.

Твърди се в исковата молба, че на 19.01.2023 год. около 13 часа ищецът бил седнал на една пейка в началото на общински парк „Писковец”, зад Градската библиотека „Н. Фурнаджиев”. Близко до пейката имало едно дърво, доколкото си спомня топола. Няколко минути по - късно, изненадващо за него и без да се чува шум от счупване, върху подбедрицата на левия му крак паднал счупен, сравнително голям клон, който с острата си част разрязал крака му до костта. Започнало много силно кръвотечение, а освен това изпитвал много силна болка. На около 30 - 40 метра от него под един навес имало няколко младежи, които веднага отишли при него и един от тях се обадил по телефона си на Бърза помощ. След не повече от 10 минути на мястото пристигнала линейка, а малко след това и патрулна кола на РУ Пазарджик Лекарят, който по-късно разбрал, че е д-р С. Г. М. от Центъра за спешна медицинска помощ, спрял кръвотечението и превързал нараняването, след което го откарали в МБАЛ Пазарджик. Там му поставили ваксина против тетанус и снимка на нараняването. След това бил приет в ортопедичното отделение на болницата за лечение за 4 дни.

Твърди, че още същия ден след 18 часа била извършена операция, която продължила повече от два часа, като му била направена пълна упойка, поради много силните болки.

Твърди, че лекуващият лекар установил, че е получил разкъсно-контузна рана в областта на лявата подбедрица и частична лезия на мускул. След изписването от болницата лечението продължило повече от два месеца, като два пъти седмично ходел за смяна на превръзки. Не можел да стъпва на левият крак през цялото време и не излизал от дома си. По - късно започнал да ходи с патерици, а в момента походката му е накуцваща. В издадената от Хигия - ООД болница етапна епикриза от 23.05.2023 год. било записано, че е установен оперативен цикатрикс по предната част на подбедрицата, уплътнен

със сраствания, лек оток на глезена, ограничена дорзална флексия и екстензия на стъпалото, хипотрофия на подбедрена и бедрена мускулатура. Поради отразеното в епикризата бил насочен за балнеосанаториум, където предстояло да отиде през месец юни.

Твърди, че от 04.05.2023 г. до 18.05.2023 год. в работните дни му била извършвана физиотерапия в болница „Хигия” Пазарджик, от която не почувствал голямо облекчение.

Поддържа и моли съдът да приеме, че увреждането, което получил, е резултат от неупражняването на достатъчен контрол от работниците и служителите в Дирекция „Строителство, транспорт, околна среда „сектор „Екология” към Община Пазарджик, за съС.ието на дърветата в общинския парк „Писковец. Сочи, че те са длъжни да премахват изсъхналите и счупени клони превантивно, за да не се стига до нараняване на хора, посетили парка.

Искането към съда е да постанови решение, с което да осъди ответната страна - Община Пазарджик да заплати на ищец сумата от 10000 лв., представляваща неимуществени вреди - претърпени болки и страдания, вследствие на травматичното увреждане на подбедрицата на левия му крак, както и сумата 218,26 лв., представляваща имуществени вреди за закупени лекарства и превързочни материали, ведно с всички направени разноси по делото и законната лихва върху посочените суми от датата на увреждането - 19.01.2023 г. до окончателното им изплащане.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства, подробно описани. Направени са доказателствени искания.

По делото е постъпила допълнителна уточняваща молба от ищеца, с вх. № 15440/26.06.2023 г.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника, с който моли съдът да остави исковата молба без движение с указания ищцовата страна да посочи къде точно е станал инцидента - зад Градска библиотека „Н. Фурнаджиев“ или в парк „Писковец“. Твърди се, че това е от значение за организиране на защитата на ответника в процеса, тъй като твърдяното увреждане е причинено от клон на дърво.

В случай, че съдът не уважи това възражение се заявява, че предявените

искове за обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди, както и акцесорния иска за лихви са допустими, но неоснователни и се оспорват същите по основание и размер.

Твърди се, че не е ясно на какво правно основание ищецът основава иска си - сочи чл. 49 и чл. 50 във връзка с чл. 45 от ЗЗД. Община Пазарджик е юридическо лице и като такова не може да носи отговорност за непозволено увреждане по чл. 45 от ЗЗД. Отговорността е само на физическите лица, които са причинили вредата чрез свои виновни действия или бездействия. /В този смисъл е Постановление № 7 от 1959 г. на Пленума на ВС./

Сочи се, че от изключителна компетентност на решаващия съд, по смисъла на чл. 146, ал. 1, т. 2 от ГПК. е даде правната квалификация на правата, претендирани от ищеца. Дали един иск е предявен на деликтно основание е въпрос на неговата правна квалификация, която е винаги служебно правомощие на съда - без последният да е обвързан по някакъв начин с предложената такава от ищеца в исквата му молба, както приема трайната съдебна практика /напр. Решение № 38 от 29.03.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1276/2009 г., IV г. о., ГК, по чл. 290 от ГПК и Определение № 59 от 25.01.2011 г. на ВКС по ч. т. д. № 890/2010 г., I т. о., ТК/.

Твърди се, че е различна отговорността при непозволено увреждане по чл. 49 и 50 ЗЗД. В случай, че вредите са резултат от виновното поведение на дееца и са настъпили при и по повод на изпълнение на възложена работа, отговорността за този, който е възложил работата, пред увредения е по чл. 49 ЗЗД.

Сочи се, че ако вредите са резултат на вещта, без за тяхното настъпване да е допринесъл самият собственик на вещта или лицето, под чийто надзор тя се намира, тогава отговорността е по чл. 50 ЗЗД. Разграничаването на отговорността по чл. 49 и 50 ЗЗД се налага не само за точното приложение на закона, но и във връзка с упражняването на иска по чл. 54 ЗЗД, който е възможен само при отговорност по чл. 49 ЗЗД.

Счита се, че обстоятелствата, на които се основават исквете не отговарят изцяло на действителното положение, по следните съображения:

Твърди се, че не е вярно, че г-н Г. е седял на пейка именно в парк „Писковец“ зад Градската библиотека.

Оспорва се механизма на увреждането, тъй като не е вярно, че изненадващо е паднал клон, вследствие на което е настъпил инцидента.

Твърди се, че претенцията е в завишен размер.

При условията на евентуалност се прави възражение за съпричиняване от страна на пострадалия С. Г..

Първото възражение се основава на следните факти: Твърди се, че в района на Градската библиотека в действителност има пейки, но няма дървета „тополи“. Освен това парк „Писковец“ започва не от Градската библиотека, а след детска градина „Дъга“ - изнесени групи, по ул. „Любен Боянов“ в посока мост „Атлантик“, в който парк се намират изградени навеси тип „беседки“.

Сочи се, че във връзка с твърдението, че в парк „Писковец“ е настъпил инцидента в следствие на счупен клон от дърво тополя, заявявам, че между община Пазарджик и еднолично дружество с ограничена отговорност „ПЕЙЧИНОВ ЛЕС“ с ЕИК 204075155 е сключен Договор № 565/15.07.2022 г., съгласно който изпълнителят приема да извърши „Отсичане и извозване на дървета и храсти в парк „Писковец“ в гр. Пазарджик /санитарно прочистване/, както и отсичане и извозване на опасни дървета на територията на гр. Пазарджик и селата на Община Пазарджик.“ На 18.07.2022 г. е извършена проверка от гл. експерт в дирекция „СТОС“ в Община Пазарджик, с която е установено, че в зелените площи на парк „Писковец“ дървесни видове /тополи/ попадат на място, предвидено за залесяване и благоустройство на съществуващ парк, повечето от тях са в лошо състояние, а други са напълно сухи. В предвид на установеното е предписано на „ПЕЙЧИНОВ ЛЕС“ ЕООД да бъдат отсечени.

Твърди се, че гореизложеното е отразено в Протокол от 18.07.2022 г. въз основа на който и във връзка със сключения договор със Заповед № 1418/18.07.2022 г. на Секретаря на Община Пазарджик е наредено на дружеството да отсече и извози дървета и храсти в парк „Писковец“ в гр. Пазарджик /санитарно/ прочистване. Следователно отговорност заедно с Община Пазарджик следва да носи и „ПЕЙЧИНОВ ЛЕС“ ЕООД.

На основание чл. 219, ал. 1 от ГПК се прави искане за привличане като трето лице-помагач на страната на ответника Община Пазарджик „ПЕЙЧИНОВ ЛЕС“ ЕООД с ЕИК 204075155, със седалище и адрес на управление: област Пазарджик, община Ракитово, гр. Костандово. ул.

„*****“, представлявано от П. Й. П. - управител.

Твърди се, че на 10.01.2023 г. между Община Пазарджик и „БЕЛИЧИНОВ ЛЕС“ ЕООД е сключен Договор № 16/10.01.2023 г., съгласно който изпълнителят приема да извърши „Отсичане и извозване на опасни дървета и изчистване на храсти /санитарно/ прочистване на територията на гр. Пазарджик и селата на Община Пазарджик“. Следователно отговорност заедно с Община Пазарджик следва да носи и „БЕЛИЧИНОВ ЛЕС“ ЕООД.

На основание чл. 219, ал. 1 от ГПК се прави искане за привличане като трето лице-помагач на страната на ответника Община Пазарджик „БЕЛИЧИНОВ ЛЕС“ ЕООД с ЕИК 207211831, със седалище и адрес на управление: област Пазарджик, община Ракитово, гр. Ракитово, ул. „****“, представлявано от Ц. В. Б. - управител.

Второто възражение на ответника се основава на непреодолима сила. Твърди се, че на 19.01.2023 г. /четвъртък/ е имало силен вятър, който е отчупил клона. На този ден е бил обявен жълт код за силен вятър за област Пазарджик, поради което вредите се дължат на други фактори, независещи от волята и желанието на Общината. Увреждането е причинено от непредвидено и непредотвратимо събитие от извънреден характер. В тази връзка Община Пазарджик не носи отговорност. При силен вятър не може да се твърди безспорно, че не се е чул шум от счупване и клонът е паднал изненадващо.

Третото възражение на ответника е, че претенцията е в завишен размер, се основава на това, че обезщетението трябва да е съразмерно с неблагоприятното въздействие върху личността на пострадалия, но не източник на обогатяване при един несправедлив размер.

При условията на евентуалност се прави възражение за съпричиняване от страна на пострадалото лице. Съпричиняването се изразява в неговата непредпазливост, както и фактът, че от представените медицински документи е видно, че чак 4 месеца по-късно след инцидента е налице оток на глезена става, получен в следствие на неправилно следболнично лечение и/или с оглед придружаващото заболяване - хипертонично сърце.

С оглед направените възражения от името на Община Пазарджик е неоснователна и претенцията за лихва.

Не се възражава да бъдат приети представените с исковата молба

писмени доказателства.

Моли се съдът да даде възможност на ответника, с оглед уточняване на мястото на инцидента и становището на ищеца, да представи допълнително и други доказателства.

Моли се да не бъде уважавано искането на ищеца за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза., тъй като видно от входящата в Районен съд Пазарджик молба с № 15440/26.06.2023 г. в същата подробно са разписани сумите по представените с исковата молба писмени доказателства, заплатени от ищеца по предписаните му лекарства и сборът им съответства на претендираната сума от 218.26 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди.

Към отговора на исковата молба са приложени доказателства.

С определението по чл. 140 от ГПК № 2492/27.09.2023 г. съдът е дал правна квалификация на предявените искове. Произнесъл се е по доказателствените искания на страните. Дал им е съответните указания. Указал им е разпределението на доказателствената тежест в производството.

След конституирането на третото лице помагач по делото от същото до настоящия момент не е постъпило становище по предявените искове.

АДВ. Л.: Нямам възражения по доклада.

ЮРК. Г.: Нямам възражения по доклада.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените от страните и приложени, съответно към исковата молба на ищеца и към писмения отговор на ответника писмени доказателства.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ ИЗСЛУШВАНЕ НА СМЕ, ИЗГОТВЕНА ОТ ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р П. М.. Заключение е постъпило в законоустановения срок по чл. 199 от ГПК.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ, КАКТО СЛЕДВА:

Д-Р П. М. М. – на 65 години, българин, български гражданин, женен, с висше образование, неосъждан, без родство със страните по делото.

Вещото лице предупредено за наказателната отговорност по чл. 291 от

НК.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р М.: Обещавам да дам вярно заключение. Поддържам изготвеното от мен писмено заключение, като искам първо да отбележа, че съм допуснал една техническа грешка при упоменаване номера на делото, като съм разменил последните две цифри. Делото е с номер 2142, а съм записал номер 2124. Всички останали обстоятелства по заключението ги поддържам изцяло към настоящия момент.

АДВ. Л.: Нямам въпроси към вещото лице.

ЮРК. Г.: В заключението на стр. 10, т. 3 сте посочил /цитира/. Може ли да уточните тези периода за колко дни или седмици са били като обхват?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р М.: Аз за целите на експертизата извърших преглед на пострадалия, за да се запозная с неговото състояние към момента и да видя какъв е характерът на увреждането, извън описаното в медицинската документация. Установи се, че той има една голяма рана, която има дължина 21 см. Разположена е по предната повърхност на лявата подбедрица, в средно долната ѝ част и има косо разположение. Тук става въпрос за една голяма разкъсно контузна рана с лезия на подлежащ мускул от мускулите, които разгъват ходилото. Лезия означава разкъсване, увреждане. Едно такова увреждане генерира силно болеви импулси и оплаквания от момента на получаването му. Целият престой, който е имал в ортопедичното отделение на болницата и след. Раната е зарастнала бавно, като тя е контролирана в доболничната помощ, където са извършавани медицински манипулации в почистване на девитализирани тъкани и превръзки, които сами по себе си също генерират болка. Свалянето на конците от раната също генерира болка. Така че, когато съм отговорил по този начин, болката разбира се с напредването на оздравителния процес намалява по интензивност. Тя е най-силна в острия период, получаването, болничното лечение и ранният домашен период, след което постепенно намалява. Ако се върнем на медицинската документация, приложените по делото амбулаторни листове за наблюдението на пострадалия в доболничната помощ, вие ще видите, че той е имал болки и ограничени движения, което се е отразявало и в походката му, той е имал накуцвания, и към момента на издаването на етапната епикриза от д-р К. към 23.05.2023 г., когато е насочен за балнеолечение. Така че, това е отговорът на въпроса. В оздравителния и възстановителния процес. Тия два

процеса съм ги разграничил в заключението и сега ще поясня защо. Оздравителният процес включва оздравяването на раната, възстановяването на целостта на мускула, който е била разкъсан. Възстановителният процес, който върви в същото време и продължава малко по-дълго касае периода на пълно функционално възстановяване. В издадената етапна епикриза е отразено, че при прегледа на 23.05.2023 г. пострадалият е имал хипотрофия на мускулатурата на подбедрицата и надбедрената мускулатура на левия крак. Освен това той е имал ограничени движения и в двете посоки – сгъване и разгъване по отношение на глезенната става в ляво. Когато тези процеси се преодолеят ние говорим вече за пълно функционално възстановяване, т.е. той е възстановил движенията си в пълен обем.

ЮРК. Г.: Възможно ли е 4 месеца след травмата, видно от епикризата от 23.05.2023 г. оттокът на глезена да е причинен от инцидент?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р М.: Възможно е. Тогава, когато оттокът е симетричен, т.е. когато и на двете подбедрици има отток, който обхваща глезена, причината обикновено не е травматична, а болестна. Тогава ние провеждаме изследвания във връзка с установяване годността на сърдечно-съдовата система, на отделителната система и т. н. Когато този отток е едностранен и в комбинация с останалите травматични увреждания, аз съм го описал в прегледа. Значи раната продължава косо – напред и навътре и завършва в областта на вътрешния глезен. Т.е. този човек получавайки това нещо, той има и контузия на глезенната става освен останалите увреждания, така че в този случай травматичната генеза на това увреждане не може да бъде изключена, а трябва да бъде потвърдена на базата на всички останали находки, да е в резултат на болест или друго съС.ие.

ЮРК. Г.: Възможно ли е лекарството „Конкорд“, което приема ищецът да причинява отток на крайниците?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р М.: Лекарството „Конкорд“, аз съм го маркирал в моето заключение, е медикамент от групата на бетаблокери, което той приема във връзка с повишено кръвно налягане и който медикамент е довел до много добра компенсация. Той е с 30/50 ml живак. Няма медикамент, който да предизвика изолиран отток в единия крайник и да го няма в другия крайник. Медикаментите, от която и да са група имат общо действие. Отговорът, краткия на вашия въпрос е НЕ. Той употребява този медикамент

от много години. Когато постъпва в болницата не е описано в локалния статус той да е имал оттоци по крайниците. Те трябва да се появят като проява на сърдечна недостатъчност. Той няма такава проява и към момента.

ЮРК. Г.: В амбулаторен лист от 28.02.2023 г., в анамнеза е записано „преди няколко дни получил нараняване на дясна подбедрица“, а в обективно състояние „дясна подбедрица, наличие на РКР“, която се обработи сутура. Какво означава РКР?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р М.: Това са медицински съкращения. Означава разкъсно-контузна рана.

ЮРК. Г.: Възможно ли е месец и половина след операцията раната да е разкъсно контузна?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р М.: Тя винаги е разкъсно-контузна. В смисъл, че тя по характер е разкъсно-контузна. Тя първоначално като получена е такава, защото е в резултат от действието на твърд, тъп предмет. Т.е. една рана, която е РКР като механизъм на получаване не може да стане прободно-порезна. Тя си е такава.

ЮРК. Г.: Възможно ли е с оглед посоченото в амбулаторния лист от 28.02.2023 г. дясна подбедрица и преди няколко дни, и с оглед посоченото в амбулаторния лист от 04.04.2023 г., преди два месеца получил нараняване на дясна подбедрица, тези два документа да касаят друга рана, именно на десния крайник?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р М.: На дясната подбедрица, тука е явно, става дума за някаква грешка, аз го видях и не случайно съм го цитирал дословно, но в областта на дясната подбедрица той няма данни да е имал рана, която да е зарастнала към момента на прегледа когато съм го извършил. Явно е някаква грешка на писането, което може да се случи предвид натовареността на хората, които работят на кабинет.

ЮРК. Г.: Нямам повече въпроси към вещото лице.

АДВ. Л.: Да се приеме експертизата.

ЮРК. Г.: Да се приеме експертизата.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА заключението, изготвено от вещото лице д-р П. М. по допуснатата СМЕ като доказателство по делото.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице, съгласно представената от него справка-декларация, в размер на 300 лв., която сума да се изплати на вещото лице по внесения от ищеца депозит.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТА НА ДОПУСНАТИТЕ СВИДЕТЕЛИ.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

Д-Р С. Г. М. – роден на 18.10.1959 г. в гр. Пазарджик, живущ в гр. Пазарджик, българин, български гражданин, разведен, неосъждан, с висше образование, работи като лекар в ЦСМП – Пазарджик и в Кардиология, без родство с ищеца.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

СВИД. М.: Познавам ищеца, спомням си за него. Нямам идея на коя дата е било, но беше ден. Бях натоварен да отида на адрес близо до библиотеката „Никола Фурнаджиев“ във връзка с травма на лице, за което ни съобщиха. Отидохме шофьорът и аз и установихме отворена травма на подбедрицата, като вече не мога да кажа в ляво или дясно беше травмата. С шофьора Христо Пънгаров го пренесохме с носилката, която ни е предназначена за събития от този род, след което му оказах първична помощ. Направил съм имобилизация на раната, превръзка, направих му кардиограма, може би и съд съм хванал, измерил съм кръвното налягане и насочихме линейката към Спешно отделение на Държавната болница в Пазарджик.

АДВ. Л.: Госпожо съдия, моля да предявите приложения фиш за спешна медицинска помощ на свидетеля, за да може да си припомни.

ЮРК. Г.: Не възразявам.

СЪДЪТ намира искането на адв. Л. за основателно, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРЕДЯВЯВА на свидетеля фиш за спешна медицинска помощ от 19.01.2023 г.

СВИД. М.: Това е моят почерк. Намерил съм разкъсно-контузна рана на лява подбедрица, отворена. Назначил съм марля за дезинфекция и съм обработил раната, както ви обясних. Намерил съм кръвно 120/80. Отдолу е почеркът на доктора, който го е приел в спешното. Датата е 19.01.2023 г., отишли сме в 12:21 часа. Доколкото си спомням човекът беше поседнал на една пейка, кракът беше отметнат на една страна. Не знам кой му е помогнал, след което двамата с шофьора го преместихме. Разбрах, че нараняването, както ми беше обяснено е от клон на дърво, пада и го удри по подбедрицата. Това той ми го каза и имаше един случаен човек там, който или е охрана или някакъв случаен там. Заварих го седнал на пейката. Мястото, на което заварихме човека беше до пейката и отсреща е Библиотека „Никола Фурнаджиев“. Не си спомням дали е имало барачка до пейката. До мястото, където е пейката не си спомням дали има тоалетна и барбекю. Мястото, на което заварихме човека е на пейка, която е пред входа на Библиотеката, на разстояние 20-тина метра от входа, доколкото си спомням. Тази пейка е, ако сляза по стълбите на Библиотеката, Детската градина е зад Библиотеката. Ако имате предвид градинката и пейката дали са в парка, това е парк „Писковец“. Линейката спря близо до пейката, такава ни е практиката. Не мога да кажа дали там имаше други пейки. Аз си бях фокусиран върху човека. Не мога да кажа дали е имало някаква сграда до пейката. Ако трябва да отида на място до тази пейка да посоча, няма проблем.

ЮРК. Г.: Спомняте ли си когато сте отишли на място дали сте видели хора, които да кастрят или да секат някакви дърва?

СВИД. М.: Спомням си само един човек, който беше там освен пострадалия, но кой беше не знам.

АДВ. Л.: Видяхте ли наблизко някакви хора до тази пейка? Разбрахте ли кой е подал сигнала? Полиция дойде ли?

СВИД. М.: Полиция, може би трябва да се провери. Спомням си, че някой ми сподели, посочи ми „ето го човека“ и аз отидох.

СТРАНИТЕ /по отделно/: Нямаме повече въпроси.

Разпитът на свидетеля приключи.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

К. С. Г. – родена на 01.08.1975 г. в гр. Пазарджик, живуща в гр.

Пазарджик, българка, българска гражданка, вдовица, неосъждана, със средно образование, работи като шивач във фирма „Марес“, ищецът ми е свекър. Желая да бъде свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Свидетелят обеща да говори истината.

СВИД. Г.: Случи се инцидент със свекър ми, да. Аз бях на работа и по някое време към 15:00 ч. ми се обади по телефона да ми каже за инцидента, така разбрах. Каза, че едно дърво в парк „Писковец“. Каза „падна едно дърво и ми раздробих крака, кръвоизлив има, линейка дойде, но трябва да дойдеш да ми помогнеш. Дрехи да ми донесеш.“. Като отидох маратонката му беше в кръв, анцунгът му беше в кръв. Аз като отидох го нямаше в стаята и попитах къде е. Те казаха, че е в операция и си тръгнах. След това всяка вечер след работа му носех храна. Това е станало на пейката до бараката, вероятно в тая барака си държат инструменти някакви. Той е стоял на пейката, защото той е турист и ходи да се разхожда. Има една дига на „Писковец“ и той ежедневно си прави разходка и там е седнал да си почине. Той ни заведе на тази пейка след това. Има една пейка и две дървета. Тези две дървета са на разстояние от мен, както съм тук до прозореца. /заседанието се провежда в шеста зала на съдебната палата/. Паднал е клон, който е профучал буквално и му е направил огромна разкъсана рана на крака. Там е имало младежи на барбекюто, които са извикали линейка. Беше настанен в „Ортопедия“-та за 4 дни, през които съм ходила всеки ден. След като се върна от болницата изобщо не можеше да ходи, защото тази рана беше дълбока до кост и имаше отток след операцията, който траеше доста дълго. Пи „Детралекс“, превръзки съм му правила. Аз съм му правила в къщи смрадлика, промивки с йодасепт и каквото са казали там. Още лекарства му бяха изписали. Аз ходих да ги купувам, но той ми даваше пари и съответно му носих лекарствата да си ги пие. Давала съм му рецептата и касовите бележки. Като сметнахме парите за лекарства бяха около 218 лв., стотинките не ги знам. Този отток беше за около 3 месеца. Той не можеше да ходи. Първоначално ходеше с проходилка от съпруга ми. Не можеше първоначално да стъпва. След проходилката ходеше с патерици и след тези патерици започна леко да престъпва с бастун. Това е за период около 3 месеца. През тия 3 месеца имаше отток, който не спадаше. Когато му помагах за превръзките и смяната им това за него беше много болезнено, защото

раната му беше дълбока. Сваряхах смрадлика на котлона и започнах да промивам със самия чай. На раната имаше корички и тези корички ги промивах. Закарах го в Държавната болница заради коричките, защото трябваше да се махат. Това се прави, защото раната ще зарасне на вътре. Махаше ги ортопеда. Беше болезнено, защото тези корички ги премахваха. Той ходи на два пъти да ги махат тези корички. Свекър ми се страхуваше, че ще осакатее. Казваше „Това дърво къде се намери там? Аз дето си ходя по балкана, аз дето си ходя само там и сега ще осакатее заради едно дърво. Тези хора ме лишиха, как може такова нещо?“. Аз съм единственият човек, който му помагаше, защото съпругът ми и неговата съпруга починаха, а дъщеря му е в София. В деня на инцидента беше леко ветровито. Вятърът беше на пориви – утихне, спре. Свекър ми казва „Аз както си стоях ми профуча нещо и не разбрах как ми падна на крака“. Той не е разбрал, че пада, защото ако е чул счупване е щял да реагира и да избяга. Той е бил седнал на пейката да си почине. Сам е бил, сам си се разхожда в този район. Мястото, на което ни заведе е на парка „Писковец“. От другата страна на Марица има дига, по която той се разхожда, след това заобикаля и отива там където са барбекютата да си почине. Тия барбекютата са в парка. Те са на разстояние 50-60 м., грубо го казвам, от библиотеката „Фурнаджиев“. Първото барбекю и след това следва площадката. До барбекютото има тоалетна, има чешми.

СТРАНИТЕ /по отделно/: Нямаме повече въпроси.

Разпитът на свидетеля приключи.

АДВ. Л.: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото. Представям списък с разноси по чл. 80 от ГПК.

ЮРК. Г.: Аз имам едно доказателствено искане. Моля на основание чл. 186 от ГПК да ни бъде издадено съдебно удостоверение, въз основа на което да се снабдим със справка от синоптичната станция в с. Ивайло за скоростта на вятъра и метеорологичната обстановка на 19.01.2023 г. Това искане го правим във връзка с това, че има твърдения в ОИМ за наличие на силен вятър. Посочено е на стр. 2 от ОИМ, последния абзац. Правя чак сега това искане, защото в предходното с. з. конституирахте третото лице помагач и се преустановиха процесуалните действия, не бяха извършвани други такива.

АДВ. Л.: Отношенията ви с третото лице помагач вече нямат никакъв смисъл, след като не сте предявили обратен иск. Ние не твърдим, че вятърът е

бил много силен, нито много лек. Обясни свидетелката, че вятърът е бил на пориви, така че аз не виждам никаква нужда за снабдяването ви с това удостоверение и да се установява силата на вятъра. Само усложняваме делото. Моля да оставите без уважение това искане. Не отричаме, че е имало вятър.

ЮРК. Г.: Оставам преценката на съда.

АДВ. Л.: Ние твърдим, че клонът е бил счупен, защото и свидетелката го заяви, че той не е чул счупване. /Цитира чл. 1 от ЗОДОВ и чл. 4 от ЗОДОВ /, което означава, че дали е бил счупен клонът или тогава се е счупил е без значение.

СЪДЪТ след като изслуша становището на страните по делото счита, че ще следва да се приеме представения от пълномощника на ищеца списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

По искането на процесуалния представител на ответника, съдът счита, че за изясняване на делото от фактическа страна и във връзка с наведено от ответника с ОИМ възражение за наличието на непреодолима сила и по-конкретно наличието на силен вятър на процесната дата, ще следва да се уважи доказателственото искане, като на ответника се издаде поисканото от юрк. Г. съдебно удостоверение във връзка, с което да се снабдят с посочените от нея по-горе данни, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА списък на разноските на ищеца по чл. 80 от ГПК.

ДА СЕ ИЗДАДЕ в полза на ответника поисканото от юрк. Г. съдебно удостоверение, въз основан на което да се снабдят с посочените от нея данни.

ЮРК. Г.: Представяме и нашия списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

АДВ. Л.: Да се приеме.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА списък на разноските на ответника по чл. 80 от ГПК.

СТРАНИТЕ /по отделно/: Нямаме други доказателствени искания.

За събиране на допуснатите писмени доказателства, Съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 12.03.2024 г. от 10:30 часа, за която дата и час ищецът – уведомен лично от днес, ответникът – уведомен от днес чрез процесуалния си представител, третото лице помагач – уведомен по реда на чл. 56, ал. 2 от ГПК.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 12:05 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____